

Put jednog maslačka

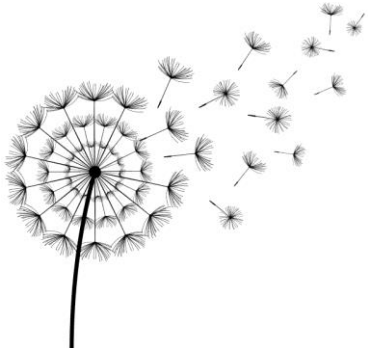

Maslačci su se presvukli u svoje sivo-bijele haljine. Vjetar je zapuhao i sjemenke maslačaka su poletjele. Vjetar je toliko jako puhao da je odnio sjemenke čak u oblake. Letjele su dva dana.

Nitko se nije žalio da već predugo lete jer su svi htjeli pronaći novi i bolji dom. Kada su sletjeli, promatrali su gdje su i tko je oko njih. Sjemenke maslačaka nisu znale da prvo trebaju izrasti. Prošlo je već tri dana otkako su ovdje. Pomislili su da će opet morati putovati, ali toga trena neka djevojčica uzme sjemenke i zakopa ih u zemlju. Sjemenke su mislile da će ostatak života provesti pod zemljom. Čekale su i čekale dok nisu proklijale. Kada su proklijale, bile su presretne. Znale su da će biti nešto od njih. Polako su rasle. Konačno su procvale i postale lijepi cvjetovi. Sljedeći dan neka je gospođa ubrala maslačak, pomirisala ga i rekla: „Mmm, kako lijepo miriše!“ Svi maslačci su se oduševili. Gospođa je znala da se svašta može napraviti od maslačaka pa je ubrala nekoliko i otišla kući. Kod kuće je napravila: salatu od listova maslačaka, čaj, džem, sirup i med. Gospođi je maslačak omiljeni cvijet. Na tržnici je prodavala čajeve, džemove i sirupe od maslačaka. Ljudima se to jako svidjelo te su gospođu tražili recepte. Tako je maslačak u tom kraju postao delicija. Svi maslačci bili su jako ponosni jer su napokon služili svrsi.

Klara Petrinc, 3a

Putovanje maslačaka

Vjetar nosi maslačke. Daleko su od kuće i prometnica. Nosi ih prema jugu. Jako puše. Svuda posipa sjemenke maslačaka. Vani je jako hladno. Nakon par dana su procvali. Ljudi su ih brali za: buketiće, med, vjenčiće, sok, salatu i čaj. Voljeli su njihov miris. Kad god bi prolazili pored njih, pomirisali bi ih. Bili su sretni i veseli u mjestu u kojem žive. Drugi cvjetovi bili su ljubomorni na maslačke. Vjetar je bio sretan jer su maslačci našli svoj dom.

Ana Laura Ordanić, 3.a

Veselje maslačaka

Vjetar nosi maslačkove sjemenke. Daleko su od kuće i prometnica. Prošli su gorski kraj i došli do brežuljkastog kraja, do jedne livade. Pored je bila jedna kućica u kojoj je živjela jedna djevojčica. Sutradan je vidjela punu livadu maslačaka i pitala se otkud su ti maslačci. Otišla je u kuću po mamu. I mama je bila zbunjena jer tamo inače ne rastu maslačci. Djevojčici i mami su se jako sviđjeli maslačci jer je cijela livada bila žuta. Maslačci su bili presretni.

Adam Jakopović, 3.a

Put padobranaca

Vjetar nosi maslačkove sjemenke. Daleko su od kuće i prometnica... Padobranaci su sletjeli svugdje: lijevo, desno i ravno. Vidjeli su: šume, planine, potoke, kuće, polja i još mnogo toga. Nakon nekoliko dana su sletjeli na zelenu livadu. Odabrali su je zato što je bila najljepša livada na njihovom putu. Tu je bilo raznih životinja. Padobranaci su rasli i postali veliki maslačci. Malena djevojčica ih je brala i od maslačaka napravila vjenčić. Njezina mama radila je med od maslačaka. Maslačci su napokon

bili sretni. Nisu ih uništavali, nego cijenili.

Bernarda Herceg, 3.a

Maslačci padobranci

Vjetar nosi maslačkove sjemenke. Daleko su od kuće i prometnica. Lijep i sunčan dan. Šetam livadom. Ptice pjevaju. Livada je puna žutih i bijelih maslačaka. Ubrala sam jedan, zatvorila oči i puhнула. Bijeli padobrančići razletjeli su se svuda oko mene. Dotaknuli su mi lice i nos. Bilo ih je toliko puno, da su mogli dotaknuti svaku

travčicu i cvijet. Sudarili su se s leptirićima i pčelicama. Nosio ih je vjetrić i oni su bili sretni.

...Bili su sretni jer su pronašli svoj dom.

Vanesa Filipović, 3.a